

ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ
(ਏ.ਐਨ. ਜਿੰਦਲ, ਜੇ.)

7

ਏਐਨ ਜਿੰਦਲ ਜੇ.

ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 127/SB 1993

24 ਜੁਲਾਈ, 2006

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ 1860 - ਐੱਸ. 366 ਅਤੇ 376—ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ—ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤ ਜੋ ਇਸਤਰਾਸਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ — ਤੱਥ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ -----ਸੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਵੀ ਬਲਾਤਕਾਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ—ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਬਿਆਨ ਦੇਣਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪੀੜਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ—ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ- ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ-ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਗਵਾ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚੋਬਾਰਾ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਚਮੜੀ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 20 ਅਤੇ 21)

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - S. 228 A - ਪੀੜਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ - ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਾਹੀ - ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ, ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਪਰਾਧ - ਸਾਰੇ ਵਧੀਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਪੀੜਤ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ, ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਵੱਕਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਜਾਂ ਛੇੜਛਾੜ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ। ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰ ਪੀੜਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਨਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਯੋਨ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 228-ਏ ਜੋੜਿਆ, ਜੋ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਛਾਪਣ ਜਾਂ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ, ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। .

(ਪੈਰਾ 23 ਅਤੇ 25)

ਏ.ਐਸ.ਕਾਲੜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ

ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ

ਏਕਲਵਯ ਕੁਮਾਰ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਨਿਰਣਾ

ਏ.ਐਨ. ਜਿੰਦਲ, ਜੇ.

(1) ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ, ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 ਅਤੇ 376 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਆਈਪੀਸੀ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਧਾਰਾ 366 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ 2000 ਹਰੇਕ ਅਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 376 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ 5000 ਹਰੇਕ. ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਦੋਨਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆਲੇ ਵਪੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਵੱਲੋਂ ਬਣਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ, ਜੇਕਰ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ, 10,000 ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(2) ਜਦੋਂਕਿ ਤੀਜਾ ਮੁਲਜ਼ਮ ਭੁਪਿੰਦਰ ਹੈ। ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(3) ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਜਦੋਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ 21 ਮਾਰਚ 1989 ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ (ਨਾਮ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸਤਗਾਸਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਸਿਮਰ ਕੌਰ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰਾ ਲੈਣ ਗਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਿਮਰ ਕੌਰ ਚਾਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਘਰ ਪਰਤ ਗਈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਈ ਵਾਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਸੀ। ਸੂਰਜ ਛਿਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਚਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖੇਤ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਟਰੈਕਟਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਏ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਕੋਲ ਟਰੈਕਟਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਾਂ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਟਰਾਲੀ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਿੰਗਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਸਰ੍ਹੋਂ ਦੀ ਫਸਲ ਵਿਚ ਲੈ ਗਏ। ਉਥੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ ਚਾਕੂ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਸਲਵਾਰ ਉਤਾਰ ਦੇਵੇ, ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਕੰਨ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਲਵਾਰ ਦੀ ਤਾਰ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ, ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦੇ ਰੋਣ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਹੱਥੋਪਾਈ ਵੀ ਹੋਈ। ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀਆਂ ਚੂੜੀਆਂ ਟੁੱਟ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਕਮੀਜ਼ ਪਾਟ ਗਈ। ਰਾਤ 10 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਉਪਰਲੇ (ਚੋਬਾਰਾ) ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। 22 ਮਾਰਚ, 1989 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 4 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਜਦੋਂ ਮਹਿੰਗਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਉਸ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ

ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਲਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਪਰਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਵਿਖੇ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੋ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਏ ਅਤੇ ਥਾਣੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 36 ਮਿਤੀ 22 ਮਾਰਚ, 1989 ਐਕਸ. ਥਾਣਾ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਵਿਖੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.8/ਏ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਫਟੀ ਕਮੀਜ਼, ਸਲਵਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਚੂੜੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦਾ ਮੋਟਾ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਾਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(4) ਸੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਜਿਥਰੀਆ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ।

(5) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਅੱਠ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਡਾ. ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1), ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ, ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, - ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਐਕਸ.ਐਸ. PA, PB ਅਤੇ PC ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਫਿੱਟ ਸਨ, ਗਵਾਹ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ (PW-1/1) ਨੇ ਧਾਰਾ 161 Cr ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਰੂਪ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਪੀ.ਸੀ. ਭਗਤ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2) ਘਟਨਾ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੰਜੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਧਰਮ ਸਿੰਘ (PW-3) ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਜਨਮ ਜੂਨ 1972 ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਲਾਈ ਚੰਦ ਪਟਵਾਰੀ (PW-4) ਨੇ ਮਹਿੰਗਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਦਾ ਅਕਸ਼ਰਾ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਡਾ: ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ, ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਜਲੰਧਰ, (ਪੀਡਬਲਯੂ-6) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 23 ਮਾਰਚ, 1989 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ ਲਗਭਗ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ:-

1. ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਕੂਹਣੀ 'ਤੇ ਸੋਜ ਸੀ। (ਐਕਸ-ਰੇ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ)।
2. ਇਕਾਈਮੈਸਿਸ 8 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਮੱਧ ਲਾਈਨ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ।
3. ਇਕਾਈਮੈਸਿਸ 3 ਸੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਹੇਠਲੇ ਪਾਸੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 6 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 3 ਤੋਂ 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਮਾਪਦਾ ਹੈ।
4. 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਜ਼ਖਮ. x ਸੱਜੇ ਕੰਨ ਦੇ ਪਿੱਠੇ 'ਤੇ 1,5 ਸੈ.ਮੀ.
5. ਉਸ ਦੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸੱਟ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਹਰੀ ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਸੱਟ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(6) ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ P/V ਪ੍ਰੀਖਿਆ 'ਤੇ, ਯੋਨੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 2 ਉਂਗਲਾਂ ਵਾਲਾ ਹਾਈਮਨ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸੀ। ਗੰਦੀ ਬਦਬੂਦਾਰ ਡਿਸਚਾਰਜ, ਖੂਨ ਨਾਲ ਰਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ 5-6 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਮਾਹਵਾਰੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪੱਕੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੀ।

ਕੈਮੀਕਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਉਡੀਕ ਹੈ।

(7) ਯੋਨੀ ਸਮੀਅਰਜ਼ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ 2. ਬੋਤਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਈਜਿਨਲ ਸਵੈਥ ਹਨ। 3. MLR ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਲਿਫਾਫਾ, ਨਮੂਨਾ ਜੇ ਸੀਲ, ਪੁਲਿਸ ਡੌਕਟ ਵਾਰਵਰਡਿੰਗ ਪੱਤਰ ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਨੂੰ। 4. MLR ਨੰਬਰ SK/102/89.

(8) ਉਸਨੇ MLR ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ। ਕਮਲੇਸ਼ ਰਾਣੀ ਦੀ ਮੈਡੀਕੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ PW 5/A। ਕੈਮੀਕਲ ਪਰੀਖਿਅਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, - ਨੰਬਰ 770 ਮਿਤੀ 29 ਜੂਨ, 1989 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਐਕਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੁਕਾਣੂ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। PI ਅਤੇ 2।

(9) ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉਮਰ 18 ਸਾਲ ਦੱਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਰਕਾਰੀ ਮਿਡਲ ਸਕੂਲ, ਮਜਾਰਾ ਖੁਰਦੋ ਦੇ ਹੈੱਡ ਮਾਸਟਰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-6 ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਸਕੂਲ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974 ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7 ਦੇ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਵੱਲੋਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(10) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪੀ.ਸੀ., ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀ ਧੜੇ ਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਰੱਖਣ ਦੀ ਗੁਹਾਰ ਲਗਾਈ।

(11) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 366 ਅਤੇ 376 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ.

(12) ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਸ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(13) ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਘਟਨਾ 21 ਮਾਰਚ 1989 ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ 22 ਮਾਰਚ, 1989 ਦੇ ਦਿਨ ਤੜਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂਚ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5 ਡਾ. ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ 23 ਮਾਰਚ 1989 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ

(14) ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ 22 ਮਾਰਚ 1989 ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਲਿਜਾਣ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਝਿਜਕਿਆ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ। 23 ਮਾਰਚ, 1989 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਡਾਕਟਰੀ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂਚ ਲਈ। ਡਾਕਟਰ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਖੁਦ ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਵਿਚ ਇਕ ਪੱਕਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਕਿ ਉਹ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਆਦੀ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿਰੂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈਮਨ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਖੂਨ ਵਗਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ, 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਡਾ.ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ

ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ 5-6 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਮਾਹਵਾਰੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਯੋਨੀ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਧੱਬੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਖੂਨ ਵਗਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ। prosecutrix ਦੀ ਯੋਨੀ.

(15) ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ PW-1/1 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਕੰਨ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਡਾਕਟਰ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ PW-5 ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(16) ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਮਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਚਾਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਈਲਾਂ 'ਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਿਮਰ ਕੌਰ ਇਕੱਲੀ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਕਸਦ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਛੱਡ ਕੇ ਵਾਪਸ ਕਿਉਂ ਪਰਤ ਆਈ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਤ 9 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੌਣ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਫਾਈਲਾਂ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ (PW-2) ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ! ਉਹ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਕੋਲ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪੰਚਾਇਤ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਵਾਪਰਨ ਦੇ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(17) ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਦਾ ਘਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਚੌਬਰਾਂ ਹਨ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਮਹਿੰਗਾ ਸਿੰਘ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜਬਰ-ਜ਼ਨਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਤ 10 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਪਿੰਡ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚੌਬਾਰੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰੋਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਤ 10 ਵਜੇ ਤੱਕ ਮਹਿੰਗਾ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚੌਬਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਠੀਕ ਹੋਣ ਤੱਕ ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦੀ ਰਹੀ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਰਾਤ 10 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸਵੇਰੇ 4 ਵਜੇ ਤੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚੌਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀਆਂ। ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਚੌਬਾਰਾ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਹਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਹਿੰਗਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਵਸੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਵਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮੁਸੀਬਤ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਣਗੇ।

(18) ਲੜਕੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚੌਬਾਰੇ ਕੋਲ ਗਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੌਬਾਰਾ ਦਾ ਗੇਟ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਭਾਵ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜ਼ਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖ ਕੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਬੜੀ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਨ ਕਿਉਂ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਘਟਨਾ ਦਾ ਚਸਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਆਮ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ

ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਚੁੱਪ ਵੀ ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਸਕਰਣ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(19) ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਉਮਰ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਭਾਵ ਸਾਬਕਾ ਪੀ-1 ਜਨਮ ਅਤੇ ਮੌਤਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਟਿਰਕਸ ਦਾ ਜਨਮ 27 ਜੂਨ, 1972 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਚੀਫ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਜਨਮ ਜੂਨ 1972 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਘਟਨਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਦਿਨ ਭਾਵ 21 ਮਾਰਚ, 1989 ਨੂੰ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਉਮਰ 16 ਸਾਲ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਆਚਰਣ ਭਰੋਸੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਡੇਢ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 22 ਮਾਰਚ, 1989 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਸਾਢੇ ਪੰਦਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਤੋੜ-ਮਰੋੜ ਕੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਡੇਢ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਬਦਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੁੰਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਕੱਟੇ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਪਰ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਪੱਟ 'ਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਰਚੀਆਂ ਆਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗ 'ਤੇ ਵੀ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ, ਡਾਕਟਰ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਹਿੰਗਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਚੋਬਾਰਾ ਆਏ ਤਾਂ ਉਹ ਸਵੇਰੇ 4 ਵਜੇ ਤੱਕ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਦੀ ਰਹੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਘਰ ਕਾਫ਼ੀ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਫਿਰ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਰੌਲੇ-ਰੌਪੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਦੂਰੀ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੋ ਘਰ. ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚੋਬਾਰਾ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

(20) ਇਹਨਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ: ਦੋਸ਼ੀ-ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਗਵਾ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚੋਬਾਰਾ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਦੋਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਚਮੜੀ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।

(21) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ

ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(22) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਹੀ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(23) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(24) ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਪੀੜਤ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ, ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਵੱਕਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਜਾਂ ਛੇੜਛਾੜ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ। ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰ ਪੀੜਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਨਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪੀੜਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 228-ਏ ਜੋੜੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“228-ਏ. ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਖਲਾਸਾ, ਆਦਿ।

(1) ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਛਾਪਦਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 376, ਧਾਰਾ 376-ਏ, ਧਾਰਾ 376 ਬੀ, ਧਾਰਾ 376-ਸੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 376-ਡੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਦੋ ਸਾਲ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾਮ ਦੀ ਕਿਸੇ ਛਪਾਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਤੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੀੜਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਛਪਾਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੈ-

(a) ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ; ਜਾਂ

(b) ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੀੜਤ, ਜਾਂ

(c) ਭਾਵੇਂ ਪੀੜਤ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪੀੜਤ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਲਾਈ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਸਕੱਤਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ - ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, "ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਲਾਈ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਗਠਨ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ

ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।

- (3) ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਛਾਪਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਦੋ ਸਾਲ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਛਪਾਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(25) T[go'es ਸੈਕਸ਼ਨ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨਾਂ ਨੂੰ ਛਾਪਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਹੋਰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਹੈ।

(26) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, IPC ਦੀ ਧਾਰਾ 228-A(1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਖਿਆ:-

“ਅਸੀਂ ਪੀੜਤ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 ਦੀ ਧਾਰਾ 228-ਏ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'IPC' ਵਿੱਚ) ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਛਾਪਣਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 376, 376-ਏ, 376-ਬੀ, 376-ਸੀ ਜਾਂ 376-ਡੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। . ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਛਾਪਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਹਾਸਭਾ. ਪਰ, ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਜੁਲਮ ਜਾਂ ਛੇੜਛਾੜ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 228-ਏ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੋਣ। ਪੀੜਤ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ 'ਪੀੜਤ' ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ।

(27) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਇਸਤਰਾਸਾ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਵੀ ਚੁਣਿਆ ਹੈ।

(28) ਭੁਪਿੰਦਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੈਕਸ਼ਨ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਜਾਵੇ। .

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1996 ਐਸਸੀ 1393
- (2) 2004 ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਲਾਅ ਜਰਨਲ 1